

LƯỢC SỬ HỘI THÁNH TIN LÀNH TIÊN LÃNH

Kính thưa quý vị!

Thật Cảm ơn Chúa, tại vùng đất Tiên Lãnh thân thương này, Chúa đã cứu một số người và lập Hội Thánh Ngài từ năm 1943. Tính đến nay (2013), đã 70 năm tồn tại. Chặng đường 70 năm của Hội Thánh là chặng đường đầy khó khăn, gian khổ và nhiều hy sinh. Thật như Chúa Jesus Christ đã phán: “Nếu ai muốn theo Ta, thì phải liêu mình, vác thập tự giá mình mà theo Ta” (Mt.16:24)

Lịch sử 70 năm của Hội Thánh TL tiên Lãnh có thể chia làm 3 giai đoạn:

I. Giai Đoạn Sơ Khai Thành Lập Cho Đến Trận Lụt Lịch Sử Năm 1964 (1943- 1964).

Theo Thánh Kinh Báo, Tháng 8-9/1942, HT Tam Kỳ mở được hai Hội Thánh là Tiên Phước và Trà My. Ông Bà Nguyễn Đích về Trà My thuộc miền thượng du, cách Tam Ky 52 km. Ông bà Nguyễn Xuân Vọng về Tiên Phước thuộc miền sơn cước cách Tk 26 km.

Và chỉ sau đó một năm, Cụ Mục sư Nguyễn Đích là người Truyền đạo tiên phong cho vùng đất Tiên Lãnh hiu hút này.

Vào năm 1943, bà cụ Thừa (Trần Thị Điều) nhân chuyến thăm thân nhân đến Trà My và được cụ Mục sư Nguyễn Đích làm chứng về Chúa Jesus Christ đã tin nhận Ngài làm Cứu Chúa. Khi trở về, Bà Cụ dẫn dắt người con trai của mình là Ông Nguyễn Văn Thừa tin nhận Chúa và sau này Ông trở thành Thư Ký đầu tiên của Hội Thánh. Cảm tạ Chúa hậu duệ của Cụ Bà nay khá đông và đều rất yêu mến Chúa.

Thời bấy giờ, Trà My và Tiên Lãnh là hai vùng đất heo lánh, lạc hậu, cách trở, việc giao thương, gặp gỡ giữa hai vùng đất là rất khó khăn, thể hiện qua câu ca: “*Bao giờ Tiên lãnh ăn tiền, Trà My đông chợ hai miền gặp nhau.*” Vậy mà, từ khi Cụ Bà tin Chúa, Cụ Mục Sư Nguyễn Đích luôn cố gắng vượt chận đường hiểm trở, đối diện với thú dữ để đến vùng đất Tiên Lãnh thăm viếng và rao giảng Tin Lành cho

đồng bào, giảng dạy Lời Chúa gây dựng đức tin cho anh chị em tín hữu. Với tâm lòng tận tụy của tôi tớ Chúa, công việc nhà Chúa mỗi ngày càng được tấn tới.

Hội Thánh càng được mạnh mẽ hơn khi toàn thể gia đình Cụ Nguyễn Đình Cưu tin nhận Chúa. Cụ Nguyễn Đình Cưu là một lý trưởng nên có thẩm quyền thờ thần sắc và trách nhiệm thờ cúng tại tất cả các trũng và đền miếu trong làng. Vì sự bất cẩn khi thờ cúng mà tất cả các người con của Cụ bị ma quỷ ám hại.

Với thân thể của Cụ, nhiều thầy cúng, thầy phù thủy đều hết lòng cứu chữa cho các con của vụ nhưng đều bó tay. Có người giới thiệu về Đạo Chúa, Cụ biết đây là Đạo không thờ phượng bất cứ đối tượng nào khác ngoài Đức Chúa Trời nhưng Cụ bảo rằng: “Con cái là quý hơn hết nên Đạo nào chữa trị được thì Ông tin theo.”

Từ đó, Cụ đến nhờ Cụ Bà Trần Thị Điều mời Mục sư Nguyễn Đích đến cầu nguyện cho các con của mình.

Thế theo lời mời, Mục sư Nguyễn Đích cùng hai người con là Nguyễn Địch và Nguyễn Hoài Đức (lúc này Cụ Bà Mục sư đã qua đời) đến ở trực tiếp trong nhà Cụ Lý trưởng để cầu nguyện trừ quỷ.

Quyền phép Chúa được tỏ ra khi các con Cụ Cưu bị quyền lực tà linh ám hại được chữa lành, giải phóng. Nhìn nhận Đức Chúa Trời là Chân thân và là Cứu Chúa, nên Cụ cho gỡ bỏ hồi một, thế là dân thừa dân canh tỵ tập lại và chuyển tất cả hình thức thờ cúng tà thần giao trả đình làng.

Từ đó, Chúa cho càng thêm nhiều người được cứu khi người dân nơi đây nhìn biết về Chúa. Công việc Chúa được mở mang sâu rộng. Hội Thánh mượn nhà tín hữu và nhóm lại tại 2 nơi là Vĩnh Thế và Hoài Tân (Hoài Tân sau này đổi tên thành Hòa An). Ngoài ra, hằng tuần, con cái Chúa cũng đi bộ từ Tiên Lãnh qua Trà My để thờ phượng Chúa chung với Hội Thánh mẹ. Mỗi chuyến đi mất chừng 3 ngày: ngày thứ 7 đi, Chúa nhật thờ phượng Chúa và thứ 2 trở về Tiên Lãnh.

Mục sư Nguyễn Đích kiêm lo công việc Chúa tại Hoài Tân – Vĩnh Thế cho đến năm 1951.

Năm 1952, Truyền đạo Bùi Tấn Lộc được bổ nhiệm hầu việc Chúa tại Hội Thánh Trà My, kiêm nhiệm Hội Thánh Vĩnh Thế - Hoài An.

Tháng 7/1954, Truyền đạo Dương Trọng Vinh, được Chủ nhiệm Địa hạt Trung phần lúc bấy giờ là Mục sư Lê Văn Long bổ chức đến Hội Thánh Quế Phương, kiêm Hội Thánh Trà My. Và chăm lo Hội Thánh Vĩnh Thế - Hòa An

Được biết, con cái Chúa lúc bấy giờ rất trung tín nhóm lại, ngoài giờ nhóm tại hai nơi là Vĩnh Thế và Hoài An hằng tuần, Hội Thánh lại tiếp tục phải lên Trà My để thờ phượng Chúa vào ngày Chúa nhật! Dầu vậy, nhằm mùa mưa gió lụt lội, con cái Chúa không thể đi được vì đường đèo dốc và khe suối trở ngại!

Để thi hành biên bản của Địa hạt, Truyền đạo Dương Trọng Vinh mỗi tháng 1 lần, từ nhà thờ Quế phương đi bộ lên tận nơi, qui tụ Tín hữu để nhóm lại, thờ phượng Chúa, học Kinh thánh, thi hành Thánh Lễ với anh em.

Tuy không có Chủ tọa thường xuyên sống với anh em, song đến các ngày Hội đồng Địa hạt hay các Hội đồng Bồi linh khu vực do ban Hiệp Nguyện tổ chức, có vài anh em đến tham dự để về chia sẻ lại cho Hội Thánh. Mỗi thông công của Hội thánh với Cộng Đồng đức tin không bị gián đoạn.

Năm 1956, Truyền đạo Nguyễn Văn Sỹ được bổ nhiệm về hầu việc Chúa tại Hội Thánh Trà My và chăm lo đời sống con cái Chúa tại Hoài An – Vĩnh Thế.

Năm 1957, TĐ. Trương Văn Châu về hầu việc Chúa tại Trà My, kiêm nhiệm Hội Thánh Chúa tại Vĩnh Thế - Hòa An. TĐ. Trương Văn Châu liên hệ với chính quyền địa phương và mua được một khu đất khá đẹp bên cạnh ngã ba sông gần cầu Vực Miếu để làm nhà thờ. Vị Truyền đạo cùng toàn thể Hội Thánh vào rừng chặt gỗ vận chuyển theo đường sông đem về làm nhà nguyện.

Từ đó, tín hữu tại Vĩnh Thế và Hoài An cùng tề tựu về đây để thờ phượng Chúa và Hội Thánh có tên gọi là Hội Thánh Phước Châu.

Cũng trong năm này, Mục sư Nguyễn Xuân Vọng được mời về ban Thánh Lễ Báp têm cho gần 200 tín hữu tại Búng Vực Miếu phía trước nhà thờ. Đây là Thánh Lễ Báp têm đầu tiên tại Tiên Lãnh.

Thời điểm này, số lượng tín hữu cũng tăng lên đáng kể. Ước tính số tín hữu được khoảng 500 người. Tại làng Vĩnh Thế, hầu hết người dân đều tin thờ Chúa, chỉ còn vài ba gia đình chưa tin mà thôi.

Năm 1959, TĐ. Bùi Phiên được bổ nhiệm về Trà My, kiêm nhiệm Hội Thánh Phước Châu. Tôi tớ Chúa hết lòng chăm lo đời sống tâm linh cho tín hữu. Với phương tiện xe đạp thô sơ, tôi tớ Chúa hiệp cùng các Cù trong Hội Thánh như Cù Nguyễn Đình Thị, Cù Nguyễn Văn Thừa, Cù Trần Lâu, ... để đi thăm viếng chăm sóc bầy chiên của Chúa, nhờ đó đời sống tâm linh của con cái Chúa ngày càng vững vàng.

Trong giai đoạn 7 năm từ 1954 đến 1961, Chúa cho nhiều cuộc truyền giảng quy mô được tổ chức tại sân cơ quan xã với sự tham gia của các Giáo sĩ gặt hái được nhiều linh hồn tội nhân.

Năm 1961, Truyền đạo Lê Văn Tường được bổ nhiệm về Quản Nhiệm Hội Thánh Dương Yên, kiêm lo cho công việc Chúa tại Phước Châu. Tôi tớ Chúa đi dưới làn bom đạn để đến chăm lo cho bầy chiên tại Phước Châu thuộc quyền kiểm soát của chính quyền cách mạng.

Tháng 6/1963: Giáo Hội bổ TĐ Hà Tấn Thành về Quản nhiệm Hội Thánh Phước Châu. Đây là vị Quản nhiệm đầu tiên của Hội Thánh. Ông Bà nhậm chức và đến ở trực tiếp tại cơ sở nhà Chúa. Lúc bấy giờ, ngôi nhà nguyện trở nên chật hẹp vì con cái Chúa nhóm lại với số lượng rất đông, có tuần gần 200 người.

Tháng 5/1964: Ông cụ Nhân đã dâng một ngôi nhà rường với các loại gỗ quý hiếm để coi nói nhà thờ. Do là ngôi nhà ông đang ở, nên chỉ mất khoảng vài ngày, con cái Chúa đã vận chuyển và làm nhà thờ hoàn tất.

Ngày 6 tháng 10 năm Giáp Thìn, tức năm 1964¹: Toàn tỉnh Quảng Nam đối diện với trận lụt lịch sử kinh hoàng với hàng ngàn người chết. Riêng làng Đông An chết trên 1700 người, chỉ còn 19 người sống sót.

---

¹ Trần-Đặng Hồng, PhD, <http://www.trandang.net/Default.aspx?g=posts&t=1284>

Nhà thờ Phước Châu cạnh bờ sông Tum là một nhánh của sông Tranh, thượng nguồn của sông Thu Bồn nên cũng chịu tổn thất nặng nề.

Trận lụt quá bất ngờ, nước dâng cao đột ngột, gia đình Truyền đạo Hà Tấn Thành đối diện với sự nguy hiểm, Ông Nguyễn Đình Khuê, Nghị viên Hội Thánh, ghép bè chuối chèo ra nhà thờ để cứu gia đình tôi tớ Chúa. Khi đưa được Bà và người con của vị Truyền đạo về nhà an toàn thì nước dâng cao hơn và chảy xiết nên không thể tiếp tục ứng cứu được nữa nên Truyền đạo Hà Tấn Thành cùng với một tín hữu là Ông Cả Quơ phải trèo lên cây trâm bám víu suốt một ngày một đêm cho đến khi có đò đến cứu.

Trận lụt lịch sử đã cuốn trôi toàn bộ cơ sở nhà Chúa. Khu đất nhà thờ tọa lạc cũng bị lở trôi hết 1/3 diện tích.

II. Giai Đoạn Tản Lạc Vì Thiên Tai và Chiến Tranh (1964 - 1975)

Sau trận lụt 1964, tôi tớ Chúa là Thầy cô Truyền Đạo Hà Tấn Thành cùng các con cái Chúa phải đối diện với muôn vàn khó khăn, phần vì lụt lội đã làm trôi đi hết lương thực, phần vì chiến tranh xảy ra, con cái Chúa cùng đồng bào địa phương phải lánh nạn khắp nơi như Khu Nam hay Vườn lài (thị xã Tam Kỳ) nên danh sách Hội Thánh không còn nữa. Trên thực tế Hội Thánh không còn giữ được đơn vị của mình và Hội Thánh Chúa đã không thể khôi phục lại như ban đầu.

Giai đoạn này, tín hữu Phước Châu tị nạn được sự cứu mang, nâng đỡ của tôi con Chúa tại Hội Thánh Phước Lâm (Tiên Hiệp) trong các giai đoạn hầu việc Chúa của Truyền đạo Phan Thành Giảng, Mục sư Đỗ Trung Tín, Truyền đạo Trần Hữu Phước.

Nhiều con cái Chúa thuộc Hội Thánh Phước Châu được tín nhiệm và được bầu vào Ban Chấp sự Hội Thánh Phước Lâm như [Cụ Nguyễn Đình Thi](#),... Và họ hết lòng chung lo cho sự phát triển công việc Chúa tại Hội Thánh Phước Lâm, góp công sức xây dựng nhà thờ Phước Lâm.

III. Giai Đoạn Tiếp Sau Hòa Bình Lập Lại. (1975 - 1985)

Sau ngày chiến tranh chấm dứt, con cái Chúa từ khắp nơi trở về quê hương. Theo chủ trương chung, phần đất còn lại của nhà thờ nhà nước đã chia cho tư nhân sử dụng. Sự nhóm họp của Hội Thánh không thể tổ chức được. Dầu khó khăn chồng chất và cô quạnh hẩm hiu, họ vẫn kiên trì trong đức tin. Với lòng hướng về Chúa, con cái Chúa vẫn giữ mối tương giao với Chúa tại nhà riêng của mình, dưới bóng cây mỗi khi đi làm đồng, hay nương rẫy. Khi có điều kiện, họ ra nhóm lại với Hội Thánh Chúa tại Phước Lâm.

Đến ngày Lễ kỷ niệm Đức Chúa Jesus Giáng Sinh, sau khi dự Lễ cùng Hội Thánh Phước Lâm, con cái Chúa tại Tiên Lãnh vẫn có thì giờ tổ chức họp mặt riêng tại nhà Ông Bà Nguyễn Văn Chính là cháu nội của Cụ Bà Trần Thị Điều đang sinh sống tại Phước Lâm để khích lệ nhau trong đức tin và cầu nguyện cho ngày được thờ phượng Chúa trên chính quê hương của mình.

Đến năm 1985, Mục sư Trần Hữu Phước được Chúa cảm động trong việc lập lại Hội Thánh Chúa tại Tiên lãnh, và tôi tớ Chúa đã tiên phong trong công việc Chúa nơi đây.

IV. Giai Đoạn Hội Thánh Được Gây Dựng Và Phát Triển Trong Thầm Lặng (1985 – 2007)

Khi bắt đầu gây dựng lại Hội Thánh Tiên Lãnh, Cố Mục sư Trần Hữu Phước cử một số nhân sự là các chấp sự của Hội Thánh Chúa Tiên Hiệp như Ông Kìa, Ông Sum và một số con cái Chúa hiệp tác âm thầm tổ chức nhóm lại thờ phượng Chúa. Đến năm 1993, Hội Thánh mua được một căn nhà để nhóm lại thờ phượng Chúa. Hội Thánh nhóm lại tại đây được một thời gian ngắn thì công việc Chúa tại Tiên lãnh được bàn giao cho Mục sư Lê Văn Tường, quản nhiệm Hội Thánh Tiên Phước.

Khi Mục sư Lê Văn Tường kiêm lo công việc Chúa tại Tiên lãnh, để thuận lợi hơn cho sự nhóm lại, điểm nhóm được chuyển vào tại nhà của Cụ Trương Thị Âm.

Hội Thánh được ấm lòng khi các tôi tớ Chúa như Mục sư Phan Ân, Mục sư Nguyễn Tội, Mục sư Võ Tấn Biên,...đến thăm viếng Hội Thánh. Tôi con Chúa tại Hội Thánh Tiên phước, Thành phố Đà Nẵng và nhiều nơi cũng hướng lòng về Tiên Lãnh, cầu nguyện và nâng đỡ Hội Thánh.

Đặt biệt, Bà Nguyễn Thị Liễu, Thầy Truyền đạo tình nguyện Nguyễn Xuân Châu là người chịu nhiều hy sinh, tận tụy với công việc Chúa.

Trở về quê hương sau nhiều năm tha hương, Bà Nguyễn Thị Liễu bắt tay vào việc thăm viếng lại các gia đình tín hữu, làm chứng đạo, chăm nom, cầu nguyện cho những người đau ốm, đơn chiếc, góa bụa, tàn tật mặt dù hoàn cảnh khách quan không mấy thuận lợi.

Mỗi chuyến đi Tiên lãnh, Thầy Truyền đạo Nguyễn Xuân Châu dậy từ 4 giờ sáng để đến Tiên lãnh bằng xe đạp thô sơ. Công việc Chúa nơi đây thật nhọc nhằn, đường sá đi lại khó khăn, nhưng tôi tớ Chúa được khích lệ lắm vì mỗi chuyến đi Tiên lãnh về, tôi tớ Chúa đều thấy Mục sư Lê Văn Tường đứng ngoài cổng nhà thờ để đợi vì sợ có bất trắc gì xảy ra cho Ông. Hình ảnh đó làm Ông được an lòng, mạnh mẽ hơn trong công việc Chúa.

Công việc Chúa tại đây được Đức Thánh Linh ban ơn, lần hồi có người ăn năn trở lại cùng Chúa và cũng có người mới tin Chúa.

Trong giai đoạn này, Mục sư Lê Văn Tường cũng nhiều lần cố gắng mua đất tạo lập cơ sở nhà Chúa nhưng không thành.

Năm 200..., Mục sư Lê Văn Tường nghỉ hưu, Thầy Truyền đạo Nguyễn Xuân Châu tiếp tục gánh vác công việc Chúa tại Tiên Lãnh cho đến giai đoạn Mục sư Võ Văn Hiền về quản nhiệm Hội Thánh Tiên phước, kiêm nhiệm Hội Thánh Tiên Lãnh (2005 – 2008)

Đến năm 2006 thì Hội Thánh chuyển đến sinh hoạt tại nhà Bà Nguyễn Thị Liễu.

V. Giai Đoạn Hội Thánh Được Chính Quyền Công Nhận Tư Cách Pháp Nhân Và Sinh Hoạt Công Khai Cho Đến Nay (2007 – 2013).

Năm 2007, Hội Thánh được chính quyền công nhận tư cách pháp nhân và sinh hoạt công khai, từng bước củng cố trong điều kiện thiếu thốn mọi bề nếu không nói là “chưa có gì cả”.

Mục sư Võ Văn Hiền vẫn đương kiêm nhiệm và Thầy Tđ. Nguyễn Xuân Châu, Thầy Tđ. Võ Tiến Dũng, Mục sư NC Huỳnh Thái Tâm (bấy giờ là SVTH thực tập) cùng hiệp nhau lo công việc Chúa.

Giữa giai đoạn này, mục sư Phan Đình Xuân kiêm nhiệm (2008 – 2010) và Thầy Tđ. Bùi Xuân Cẩm cũng được sắp xếp đến hiệp tác.

Thời điểm này, Mục sư Phan Đình Xuân vừa Quản nhiệm Hội Thánh Tiên Quả, vừa kiêm lo Hội Thánh Tiên Phước, Tiên Lãnh và An Tân nên rất vất vả. Tôi tớ Chúa phải đi về trên quãng đường gần 200 km nhưng Chúa ban cho Ông đủ sức để đảm đương công việc nhà Ngài. Mục sư hết lòng chăm lo đời sống thuộc linh và an sinh cho tín hữu, có 2 căn nhà tình thương được xây dựng.

Đầu năm 2010, Mục sư Phan Đình Xuân xuất cảnh định cư tại Hoa Kỳ, Hội Thánh Chúa không có người chăn, đây cũng là thời điểm ma quỷ tấn công Hội Thánh dồn dập, một số gia đình không đứng vững lui đi trong đức tin. Hội Thánh ở trong tình trạng hảm hiu. Mỗi tuần nhóm lại chỉ trên dưới 10 người.

Truyền đạo Nguyễn Thanh Lâm nhân một chuyến được Ban Đại Diện cử vào giảng dạy lời Chúa, thấy được tình cảnh của Hội Thánh, Ông kiến nghị Ban Đại Diện bố trí người đến chăm lo.

Giữa tháng 8 năm 2010, Truyền đạo Lê Nguyên Đại vừa được tốt nghiệp Viện Thánh Kinh Thần Học trở về, Ban Đại Diện sắp xếp đến lo công việc Chúa.

Lần đầu tiên đặt chân đến Tiên lãnh miền đất vùng núi vùng sâu trong tình trạng Hội Thánh thật đáng thương, nhiều người tàn tật, già yếu, bệnh tật, thiếu thốn mọi bề, nhiều trẻ mồ côi, nhiều gia cảnh thật

tội nghiệp, Hội Thánh nhóm lại dăm ba người trong tình trạng hẩm hiu, tôi tớ Chúa cảm động sâu xa và rất thương Hội Thánh.

Ông nhớ lại khái tượng Chúa cho thấy 2 tháng trước khi đặt chân đến đây; được Chúa sai đến một Hội Thánh chưa có nhà thờ, Hội Thánh nhóm lại chỉ có số ít người ngồi trên một mảnh đất khô cằn sỏi đá. Trên khu đất có một bụi tre, bên bàn tiệc thánh có một bó lạt lúa được chẻ rất vụng về. Khi ban tiệc thánh, đọc đến chỗ “chừng nào anh ăn bánh này, uống chén này thì rao sự chết của Ngài cho đến lúc Ngài đến.” Cảm xúc trào dâng, Tôi tớ Chúa cầu nguyện: *Lạy Chúa, con đến đây không phải để khoa trương Giáo hội nhưng vì đồng bào, những người chưa được cứu. Nhớ lại những lời cầu xin khi còn là Sinh viên Thần học: “Xin Chúa cho con có thể đi từ nam ra bắc, đồng bằng đến miền núi, thành thị đến nông thôn, nơi nào có đồng bào con ở xin cho bàn chân kẻ rao truyền Tin lành đạp đến.”*

Là sinh viên mới ra trường nhận lãnh chức vụ Chúa giao với công việc Chúa tại nơi đầy thách thức, nhiều người đem lòng lo lắng cho một Truyền đạo trẻ tuổi, nhưng ông bày tỏ mong ước được đến hầu việc Chúa tại đây và cầu nguyện xin Chúa cho sớm được danh chánh ngôn thuận để chẵn bày chiền Chúa.

Nền đất sỏi đá khô cằn như mô tả về tình trạng hiện tại của Hội Thánh, bó lạt lúa được chẻ vụng về vì đây là Hội Thánh đa phần là cụ già, góa phụ và trẻ em. Nhưng chính những bó lạt lúa đơn sơ này đã thấm gom được nhiều bó lúa vào kho của Đức Chúa Trời trong những năm qua. Tôi tớ Chúa cũng nhìn thấy tiềm năng của Hội Thánh là một bụi tre tại nơi nhóm lại mà cứ cậy ơn Chúa gây dựng, phát triển công việc nhà Cha.

Ngày 18/10/2010, Tổng Liên Hội chính thức bổ nhiệm Truyền Đạo Lê Nguyên Đại về Quản nhiệm Hội Thánh trong điều kiện chưa có nhà thờ, tư thất (dầu tạm) kể cả đất đai. Vì vậy, vị Truyền đạo phải đi về hằng ngày vượt quãng đường gần 120 km đường giao thông vùng rừng núi có nhiều đoạn hiu quạnh và hiểm trở. Nhân sự đủ khả năng và ân tứ để cùng gánh vác công việc Chúa cũng không có bao nhiêu người. Trong khi đó, nền tài chánh của Hội Thánh quá eo hẹp vì tình trạng Hội Thánh trải qua nhiều giai đoạn cực kỳ khó khăn cộng với con

cái Chúa hầu hết là nghèo khó, sinh sống trong vùng sâu vùng xa, sinh hoạt kinh tế và cuộc sống rất bấp bênh, nhiều người trong tình trạng khuyết tật, góa bụa, đơn chiếc cần được nâng đỡ.

Dầu vậy, ơn gọi, khả tượng và tâm tình mà Chúa đặt để nơi Ông đã là động lực để tôi tớ Chúa vượt qua mọi trở ngại. Sức mạnh lời Chúa được đúc kết qua Lời Cầu Nguyện Khởi Đầu Chúc Vụ giúp tôi tớ Chúa giữ vững cam kết với Chúa trong công việc Ngài.

LỜI CẦU NGUYỆN KHỞI ĐẦU CHÚC VỤ CHĂN BẦY

Lạy Đức Chúa Trời, Đáng đã để riêng con ra từ lúc còn trong lòng mẹ, và lấy ân điển gọi con, vui lòng bày tỏ Con của Ngài ra trong con, hầu cho con rao truyền Con đó ra cho người ngoại đạo thì lập tức con chẳng bàn đến thịt và máu. (Ga.1: 15,16)

Trước mặt Ngài, con chỉ là người áo vải Ghê-đê-ôn, là con chiên được bắt từ sau bầy. (A-mốt 7: 15).

Cảm tạ Chúa vì Ngài đã tập tay con chiến trận đến đổi cánh tay con giương nổi cung đồng. (II Sa. 22: 35)

Con đã tập hề gặp cảnh ngộ nào cũng thỏa lòng ở vậy. Con biết chịu nghèo hèn, cũng biết được dư dật. Trong mọi sự và mọi nơi, con đã được tập cả, dầu no hay đói, dầu dư hay thiếu cũng được. (Phi-líp 4: 11b- 12)

Con nghe tiếng Chúa phán cùng con rằng: “Những chiên Ta đi lạc trên mọi núi và mọi đồi cao; những chiên ta tan tác trên cả mặt đất, chẳng có ai kiếm, chẳng có ai tìm.” (Êx. 34: 6)

Mạng lệnh của Chúa cứ vang vọng bên tai con: “Hãy giải cứu kẻ vạ đến sự chết và chớ chối rỗi cho người đi xiêu tới chốn hình khổ.” (Châm. 24: 11)

Con ngược mắt lên và xem đồng lúa đã chín vàng: “Mùa gặt thì thật trúng nhưng con gặt thì ít. (Lu-ca 10: 2)

Con nghe tiếng Chúa: “Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? (Ês. 6: 8)

Lạy Chúa! Có con đây, xin hãy sai con! (Ês. 6: 8)

Mỗi ngày con đã đổ nước mắt cho đồng bào con. Con đã xin Chúa cho con có thể đi từ nam ra bắc, từ đông bằng đến miền núi, thành thị đến nông thôn, từ miền ngược đến miền xuôi, nơi nào có đồng bào con ở xin cho có bàn chân kẻ rao truyền Tin Lành đạp đến.

Thông qua Giáo Hội, Ngài sai con đến đây! Tại Hội Thánh Tiên Lãnh này:

Con nguyện làm một Nê-hê-mi thời đại.

Con nguyện giảng đạo, cố khuyên, bất luận gặp thời hay không gặp thời, đem lòng rất nhịn nhục mà bẻ trách, nài khuyên, sửa trị, cứ dạy dỗ chẳng thôi. (II Ti.4: 2)

Con nguyện tiết độ trong mọi sự, chịu cực khổ, làm việc của người giảng Tin Lành, và mọi phận sự về chức vụ con hứa làm đầy đủ. (II Ti. 4: 5)

Con nguyện sẽ đứng nơi vọng canh, chôn chân nơi đồn lũy, rình xem Ngài bảo con điều gì. (Ha-ba-cúc 2: 1a)

Con nguyện chần bầy của Đức Chúa Trời giao phó, việc này chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm. (I Phi-e-rơ 5: 2)

Con nguyện giữ lấy mình và luôn cả bầy mà Đức Thánh Linh đã lập con làm kẻ coi sóc, để chần Hội Thánh của Đức Chúa Trời mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình. (Công vụ. 20: 28)

Con nguyện chuyên tâm cho đẹp lòng Đức Chúa Trời như người làm công không chỗ trách được, lấy lòng ngay thẳng giảng dạy lời của lễ thật. (II Ti. 2: 15)

Con nguyện dùng những vật liệu là vàng, bạc và bửu thạch để xây Hội Thánh của Đức Chúa Trời. (I Côr. 3: 10)

Cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành (I Côr. 4: 2), con nguyện trung thành với Chúa, với Giáo Hội, với bầy trong đường hướng “Sống Phúc Âm, phụng sự Thiên Chúa, Phục vụ tổ quốc và dân tộc.”

Con nguyện xin ở yếu đuối với những người yếu đuối, hầu được những người yếu đuối; con trở nên mọi cách cho mọi người để cứu chuộc được một vài người không cứ cách nào. Mọi điều con làm vì có Tin Lành, hầu cho con cũng có phần trong đó. (I Côr. 9: 22, 23)

Nếu bởi ơn và năng quyền Chúa ban cho, con làm được điều gì đó cho Chúa thì nguyện xin mọi vinh quang thuộc về Chúa và sự hổ mặt thuộc về con.

Xin cho con biết: “Khi làm xong việc truyền phải làm, thì con phải nói rằng: Con là đầy tớ vô ích; điều con làm là điều chắc phải làm” (Lu. 17: 10)

Để rồi, không phải con người nhưng chính Chúa phán: “Hỡi đầy tớ ngay lành, trung tín kia, được lắm, người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến mà hưởng sự vui mừng của Chúa người” (Lu. 19: 17)

Nhưng Chúa ơi! Biết bao thách thức có thể ngăn trở, và phá đổ chức vụ của con. Vì con biết rằng:

Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ mà gối đầu (Mt. 8: 20)

Môn đồ không hơn thầy, tôi tớ không hơn chủ. (Lu. 6: 40)

Bởi vậy, khi con đi, khác nào như chiên con ở giữa bầy muôn sói (Lu. 10: 3)

Con sẽ phải gặp những mối nguy: “nguy trên sông bến, nguy với trộm cướp, nguy với giữa dân mình, nguy với dân ngoại, nguy trong các thành, nguy trong các đồng vắng, nguy trên biển, nguy với anh em giả dối.” (II Côr. 11: 26)

Con biết rằng, con đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. (Êph. 6: 12)

Dù con đã ngồi và suy tính những giá phải trả để theo Ngài, như người xây tháp, như vua kia ra trận (Lu.14: 28- 33)

Dù con liệu mình vác thập tự giá mình mà theo Chúa (Mt. 16: 24)

Nhưng xin Chúa chớ để con cậy sức mình, song con làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho con. (Phi-líp 4: 13)

Vả, con tưởng rằng những sự đau đớn bây giờ chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển hầu đến (Rô. 8: 18)

Bởi “những kẻ khôn sáng sẽ được rực rỡ như sự sáng trên vòng khung; và những kẻ dốt đem nhiều người về sự công bình sẽ sáng láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi”. (Đa. 12: 3).

Và Chúa ơi! Ngài cũng truyền rằng: “Ai hầu việc Ta thì Cha Ta ắt tôn quý người.” (Giăng 12: 26)

Lạy Chúa! Có bao giờ con vấp ngã trên con đường chông gai này, xin Chúa lấy lòng bao dung, quảng đại, ánh mắt nhân từ của Ngài đối cùng con như Ngài đã nhìn Phi-e-rơ tại sân Thầy Cả.

Để rồi trong mọi sự, con nhờ Đấng yêu thương mình mà thắng hơn bội phần. (Rô. 8: 7)

Chúa ơi! Bởi lời hứa rất lớn, rất quý của Đấng đầy quyền uy mà con tin rằng:

Ai sẽ phân rẽ con ra khỏi sự yêu thương Ngài? Có phải hoạn nạn, khốn cùng, đói khát, trần truồng, nguy hiểm hay là gươm giáo chẳng?

Xin cho con vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời vẫn ở cùng con trong mọi nơi con đi. (Giô-suê 1: 9)

Ngày nào đó, con cảm thấy đôi chân con yếu morn, xin cho con đi tới, sức lực lần lần thêm để cùng dân sự ra mắt Đức Chúa Trời tại Si-ôn. (Thi. 84: 7)

Ngày nào con xong sự chạy, hết kỷ phần mình trên đất thì Lạy Chúa, xin cho tôi tớ Chúa qua đời bình an. (Lu. 2: 29)

Giờ này đây, đứng trước mặt Chúa và Hội Thánh, con là người trẻ. Đang khi nhận lấy trong trách lớn lao, xin Cha ban cho con sự khôn ngoan và tri thức, để con ra vào trước mặt dân sự này." (II Sử. 1: 10).

Đến với Hội Thánh Tiên Lãnh, nhiều người sẽ thấy rằng:

Non trần nào dám sánh núi Tiên
Non nước bỗng lai với ít chiên,
Bốn không nhưng chắc luôn có Chúa
Vững bước trèo lên vượt thác ghềnh

Non trần nào sánh được núi Tiên
Bỏ nhiệm diễn ra dưới mái hiên
Mười tám tháng mười ngày cất bước
Sải dài cánh sếu ngoạn cảnh Tiên

Non trần há dễ sánh núi Tiên
Đơn chất nhưng mà thật thiêng liêng
Non trần không hiểm nơi phù phiếm

Há dễ tìm đâu được một miền?!

Non trần có thể hóa núi Tiên

Nếu Chúa Jesus được rao truyền

Thay thay mọi người đều tin nhận

Non trần liền hóa cảnh núi Tiên.

Suốt gần 3 năm khởi đầu chức vụ đầy khó khăn, nhiều gian nan, với biệt danh là “bốn không”, tôi tớ Chúa phải vừa lo xây dựng Hội Thánh, chăm lo đời sống đức tin lẫn những nhu cần an sinh của con cái Chúa, góp phần bé nhỏ với cộng đồng, vừa lo mua đất xây cất nhà thờ, nhưng bởi lòng tin nơi Chúa Jesus Christ làm Đấng đã phán: *“Ấy chẳng phải các ngươi đã chọn Ta, bèn là Ta đã chọn và lập các ngươi để các ngươi đi và kết quả, hầu cho trái các ngươi thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các ngươi sẽ nhân Danh Ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các ngươi.”* (Giăng 15: 16).

Cũng không quên các tôi tớ Chúa trong vai trò như là những Môi Se, A-rôn, Hu Rơ ngồi trên đầu nông, cũng có nhiều người như là Ba vua dâng vàng, nhũ hương và một dược, như em bé dâng 2 cá và 5 bánh, như người đàn bà góa dâng 2 đồng tiền ăn một phần tư xu, như Gian-nơ vợ Chu-xa, là quan nội vụ của vua Hê-rôt, Su-xan-nơ và nhiều người khác nữa giúp cho công việc Chúa tại Tiên lãnh được những thành quả tốt đẹp.

Nhiều cuộc viếng thăm của quý ân nhân, Hội Thánh và tôi con Chúa khắp nơi, tôi con Chúa nhận biết như được đón tiếp chính thiên sứ của Đức Chúa Trời.

Chúa cho gần 3 năm qua có gần 200 người cầu nguyện tin Chúa, trong đó có 3 gia đình tin Chúa trọn vẹn và 4 người ăn năn quay về với Chúa qua các chương trình Thánh Kinh Mùa Hè, dã ngoại, Lễ Giáng Sinh, công tác cá nhân chứng đạo, đưa dắt thân hữu đến với những chương trình truyền giảng của các Hội Thánh trong khu vực.

Đặc biệt, chương trình truyền giảng nhân Đại Lễ kỷ niệm 100 năm Tin lành truyền đến Việt Nam, Hội Thánh đưa được 120 thân hữu đi dự và có 12 người cầu nguyện tin Chúa.

Trong những thành quả trên, số người được đứng vững trong đức tin gần 30 người. Dầu vậy, vẫn có một số gia đình tín đồ cũ bỏ đạo vì không chịu nổi thử thách, cám dỗ, tấn công của ma quỷ; Hội Thánh vẫn cứ bền đỗ cầu nguyện cho họ để họ sớm ăn năn quay về với Chúa.

Nhờ sự trợ giúp của Ủy Ban Y Tế Xã Hội Tổng Liên Hội, nhiều cá nhân, tổ chức Cơ Đốc, Hội Thánh xây dựng được 4 căn nhà tình thương, 5 giếng nước, lợp được 2 mái nhà và giúp nhu yếu phẩm cho cả tín hữu và đông bào nghèo, những người bị ảnh hưởng chất độc màu da cam, những người đau yếu, bệnh tật,... với tổng kinh phí gần 200 triệu đồng.

Trong điều kiện Hội Thánh cần nhiều tài lực để tạo lập cơ sở vật chất, nhưng cậy ơn Chúa Hội Thánh cũng cùng thông công với các Hội Thánh trong việc xây dựng với tổng kinh phí hơn 30 đồng.

Niềm vui cũng thật lớn lao từ sự ban cho của Chúa đó là Hội Thánh mua được khu đất với diện tích 2.400 m² với số tiền là 444.000.000 VNĐ, do vợ chồng anh chị Nguyễn Ngọc Thành và Lê Thị Hường là thư ký HT đứng tên chủ sở hữu.

Ngày 9 tháng 4 năm 2013, Hội Thánh nhận sổ hồng chủ quyền đất.

Ngày 15 tháng 6 năm 2013, Hội Thánh tiến hành giải phóng mặt bằng và làm các công trình giếng nước, bờ kè, hồ Báp têm.

Nhìn thấy hồ Báp têm trên khu đất trống, một tôi tớ Chúa viếng thăm Hội Thánh viết tặng vần thơ:

“Nào biết trần gian có cõi tiên

Lâm san mục tử với đàn chiên

Mặc dầu nhà Chúa chưa xây dựng

Đã thấy từ xa một hồ thiêng.”

Đứng trước nhu cầu cấp bách của Hội Thánh về cơ sở thờ tự, chính quyền các cấp đã cảm thông với Hội Thánh, quan tâm, tạo điều kiện thuận lợi và tận tình hướng dẫn các bước cần thiết để Hội Thánh tạo lập cơ sở này theo đúng pháp luật nhà nước.

Ngày 31 tháng 7, Chủ tịch Ủy Ban Nhân Dân xã ký giấy phép cho anh Nguyễn Ngọc Thành xây dựng nhà với diện tích xây dựng 200 m². Sau khi xây dựng xong, Ủy Ban Nhân Dân huyện Tiên Phước cấp phép Hội Thánh chuyển điểm sinh hoạt về cơ sở mới. Điều này đã thể hiện sự quan tâm sâu sát của chính quyền, sự cởi mở, tinh thần làm việc “vì dân” của nhà nước đáp ứng nhu cầu, nguyện vọng của nhân dân.

Ngày 14/08/2012, trong không khí vui mừng của buổi Lễ cầu nguyện khởi công làm Đền Tạm, sau gần 50 năm Hội Thánh không có nơi biệt riêng thờ phượng Chúa, Hội Thánh Tiên Lãnh cũng hân hoan đón mừng 14 tín hữu chính thức khi họ được Mục sư UV TLH ban Thánh Lễ Báp-têm vào chương trình buổi chiều. Chương trình này cũng có 3 ứng viên từ Hội Thánh Dương Yên Thọ Lễ.

Dòng sông phía trước, nơi Mục sư Nguyễn Xuân Vọng ban Thánh Lễ Báp-têm cho gần 200 tín hữu vào khoảng 55 năm về trước, chỉ cách địa điểm hôm nay chừng 100 m. Điều này xác chứng Lời tuyên phán của Chúa Jesus: ***“Ta sẽ lập Hội Thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó”*** (Mt.16:18b).

Ngày 13 tháng 11 năm 2013, Hội Thánh tiến hành làm cơ sở nhà Chúa, được sự nâng đỡ từ Hội Thánh Tiên hiệp cả về nhân vật lực, cũng như công sức từ Hội Thánh Tiên Phước, cùng với sự dâng hiến của tôi con Chúa trong Hội Thánh và khắp nơi, trong nước cũng như hải ngoại đã tạo lập được Đền tạm, trang thiết bị và các công trình phục vụ sinh hoạt của Hội Thánh tại đây.

Dưới sự chỉ đạo của Mục sư Nhiệm chức Nguyễn Thanh Lâm, việc tháo dỡ Đền tạm của Tiên hiệp và tái dựng lại tại Tiên Lãnh chỉ trong vòng một ngày đêm.

Chúa thử thách tấm lòng của tôi con Chúa ba Hội Thánh bằng một trận mưa như trút nước tối ngày 13 tháng tám nhưng tinh thần hăng say, nhiệt huyết của toàn thể tôi con Chúa, Ngài ban cho phép lạ bằng một tháng tạnh nắng, bầu trời không một gợn mây, rằm tháng 10 âm lịch mặt trăng vẫn sáng như gương để cho công việc Đền tạm hoàn thiện tại vùng đất mà kinh nghiệm bao đời của cha ông đã đúc kết về thì tiết: *“Ông tha mà bà không tha, Trời làm cây lứt hăm ba tháng mười.”*

Được giấy phép của chính quyền huyện Tiên phước, Chúa nhật 16 tháng 12, Hội Thánh có buổi thờ phượng đầu tiên tại Đền tạm do Mục sư Võ Đình Đán về chủ Lễ.

Chúa nhật 23 tháng 12, Lễ Giáng sinh diễn ra thật phước hạnh có sự hiện diện và chúc mừng của của tôi con Chúa trong khu vực, các cấp chính quyền Huyện Tiên Phước, Xã Tiên Lãnh, Tiên ngọc và chính quyền Thôn, Tổ đoàn kết.

Tại Đền tạm, bày chiên thờ phượng Chúa đông đúc hơn, các Lễ nghi Dâng con trẻ, Lễ Thành hôn đầu tiên được cử hành. Nơi đây cũng đón nhận thêm nhiều thành viên mới gia nhập vào Hội Thánh, nhiều người đến tìm hiểu đạo Chúa.

Hiện nay, tổng số tín đồ trong danh sách hơn 120 người bao gồm nam phụ lão ấu, trên thực tế ở tại địa phương gắn bó với Hội Thánh thì đa số là người già, trẻ em và người khuyết tật, những người trong độ tuổi lao động hoặc còn khả năng lao động thường đi làm ăn xa không thường xuyên sinh hoạt với Hội Thánh nên số lượng nhóm lại hằng tuần giao động từ 30 đến 40 người.

Cậy ơn Chúa, các buổi nhóm cầu nguyện mỗi tối thứ 5, lớp học Kinh Thánh mùa hè, chương trình dành cho Thanh thiếu niên, công tác thăm viếng, chúng đạo được tổ chức.

Trong nhu cầu sinh hoạt của Hội Thánh, các phòng ốc cũng được xây dựng và kịp thời đưa vào sử dụng cho ngày Lễ Cảm tạ. Chúa nhật 11/8, Chương trình Bồi Linh và Thánh Lễ Báp têm của Hội Thánh có được 6 Ứng Viên Cầu Lễ. Đêm Ca nhạc Thánh & Chia sẻ niềm tin

có gần 700 người tham dự và có 2 người ăn năn tin nhận Chúa. Thật ơn của Đức Chúa Trời dư dật trên Hội Thánh.

Nhìn về công việc Chúa trong tương lai, Hội Thánh cậy ơn Chúa mua thêm được gần 1.600 m² đất, nâng tổng diện tích đất của Hội Thánh lên 4000 m². Chúng tôi kính xin quý tôn con Chúa tiếp tục cầu nguyện cho chúng tôi để hầu lo công việc Chúa tại đây càng tốt đẹp hơn nữa, quy vinh hiển Danh Chúa. Chúng tôi ước ao thời gian đến sẽ tiến hành thủ tục pháp lý để làm nhà thờ chính; các công trình hiện có được sử dụng cho Cơ đốc giáo dục và các mục đích khác của Hội Thánh.

Chúng tôi cũng kính xin quý cấp chính quyền tiếp tục quan tâm, giúp đỡ Hội Thánh trong các thủ tục về pháp lý để chuyển mục đích sử dụng đất này sang sở hữu của Hội Thánh hầu có thể sớm xây dựng được nhà thờ tại đây, góp phần làm đẹp quê hương, xứ sở.

Trong niềm vui của buổi Lễ Cảm Tạ và kỷ niệm 70 năm Tin Lành truyền đến Tiên Lãng hôm nay, trước hết, chúng tôi dâng lên Chúa lời tạ ơn, tri ân tiên nhân, những người đã hy sinh cho sự hình thành và phát triển của Hội Thánh Chúa nơi đây, tri ân quý Ông Bà Mục sư, Mục sư NC, quý Thầy Cô Truyền đạo, quý Ban chấp sự của các Hội Thánh bạn cùng quý ân nhân và tôn con Chúa khắp nơi xa gần là những người đã luôn sát cánh cùng chúng tôi trong sự cầu nguyện, xây dựng, phát triển công việc Chúa tại đây. Chúng tôi cũng gửi đến quý cấp chính quyền lời cảm ơn sâu xa của chúng tôi.

Nguyện xin niềm vui của chúng tôi là niềm vui của mỗi quý vị.
Amen.